

|                                                                                                                                                                                                                                                                        |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Joh 19, 5 – goede vrijdag 2024                                                                                                                                                                                                                                         |
| Via Dolorosa; gebed (incl. votum en begroeting); LB 587: 1, 4, 7; lezen Joh 19, 1-16b; koor O hoofd, etc; lezen Joh 19, 16b-30; meditatie; muziek; meditatie; muziek; meditatie; Hard geslagen, vastgenageld; gebed; GK 204; zegen; doven paaskaars; vertrek in stilte |
| Bergschenhoek 29.3.2024                                                                                                                                                                                                                                                |

## Meelijwekkend **dia**

Hier is Hij, de mens. Een meelijwekkende figuur. Voor de mensen wordt Hij gebracht. Bloedstriemen in zijn huid. Afgetuigd. Een kroon van doorntakken op zijn hoofd. Een mantel om zijn schouders.

Vernederd is Hij door soldaten. Ze hebben even flink met Hem gelachen. Een leuk verzetje. Deze man vindt zichzelf een koning? We zullen Hem zo behandelen. Eerst de zweep erover. Dan een kroon van doorntakken en die drukken we even stevig op zijn hoofd. Een mooie mantel erbij, een purperen nog wel. We salueren voor Hem. Gegroet, koning van de Joden. En bij elke keer beuken we Hem in zijn gezicht. Dat zal Hem leren. Wat een koning. Het lachertje van de kazerne.

En daar staat Hij nu. Deze man. Deze mens. Pilatus brengt Hem naar buiten. Ik wil jullie duidelijk maken dat ik geen enkel bewijs van schuld heb gevonden. Want kijk nou, deze man, deze mens. Wat maken jullie je druk om Hem... Waarom al die felheid, die haat? Daar staat Hij. Koning? Verlosser? Bevrijder? Een deerniswekkende figuur, dat is Hij.

Zo wordt Jezus tentoon gesteld. Exposed in het zicht van iedereen. Kijk, hier staat Hij, de mens. Zelig toch? Moet Hij nou echt dood? Willen jullie Hem nou echt dood hebben? Niet menselijk was zijn gedaante, door ons werd hij geminacht, zo greep Jesaja naar Hem vooruit. Nou, hier heb je het. Niet meer menselijk. Murw gebeukt, gemarteld, aan gort geslagen. Kom nou toch, deze man kun je toch niet serieus nemen. Meer clown dan koning... Zullen we nu stoppen met deze waanzin? Het is genoeg geweest...

Hier is Hij, de mens. Zo komt Hij tot ons. Zo treedt Hij binnen in onze wereld. Zo maakt Hij zich bekend. En niet alleen zichzelf, maar ook God. In Hem komt God tot ons, in Hem toont God zichzelf aan de wereld. In deze bloedende, meelijwekkende figuur. Kijk daar staat Hij, het licht van de wereld, de weg, de waarheid en het leven, de goede herder. Al die dingen die Jezus over zichzelf had gezegd. Zo is Hij ze allemaal.

Zie je Hem daar staan? Jezus – Hij straalt Gods luister uit en Hij is zijn evenbeeld. Zo, op deze manier zal Hij zijn waarvoor Hij gekomen is: de bevrijder, de verlosser. In deze man, dit meelijwekkend mens.

## Beschamend **dia**

Hier is Hij, de mens. Een beschamende vertoning. Deze man is onschuldig. Zo diep zijn wij mensen gezonken. Dat dit kan. Dat de een de ander dit aan doet. Zoveel haat, zoveel geweld, zoveel je voeten afvegen aan een ander. Je ziet in Hem de wandelende lijken in de concentratiekampen, de ontredderde inwoners van Gaza, de talloze onschuldigen, gedood door bombardementen, gemarteld door machthebbers, neergeschoten met karabijnen.

Is dit nou zoals de wereld moest zijn, zoals mensen moesten zijn, zoals God het bedoeld had?

De mens... Eens was hij pronkstuk van Gods schepping. Zuiver gemaakt. Gods beeld op aarde. Gemaakt om lief te hebben, erop ingesteld om te leven in volmaakte harmonie, met God, mensen en de wereld.

Maar hij heeft dat allemaal verkwanseld, de mens. er afstand van gedaan. Omdat hij meer wilde. Omdat hij kwaad, egoïsme en eigenbelang toeliet in zijn leven. Mens, waar ben je, riep God. Hij had zich voor Hem verstopt. Hij gaf niet meer thuis. En toen was God de mens kwijt, het paradijs ging verloren. Hier is hij, de mens...

En nu kwam Hij, de enige, echt goede mens. Op deze verrotte wereld. Volmaakte liefde. alleen maar goede woorden sprak Hij. Zijn handen brachten genezing. Lammen gingen lopen, blinden zien, boeien van kwaad brak Hij los. Hij was Gods evenbeeld tot op het bot. En wat hebben jullie met Hem gedaan? Daar staat Hij, de mens. Gods goede mens. En Hij, juist Hij, wordt afgewezen, weggeschopt, uitgekotst – Hij, de liefde in eigen persoon.

Zo gaat dat dus. Zo zijn wij geworden. Hier is Hij, de mens. Hier zijn wij, de mensen. Wij mensen verraden onszelf. Dit is hoe wij zijn geworden. Zo diep zijn wij gevallen. Dit is de wereld die wij hebben gemaakt. Gods zoon – weg ermee, aan het kruis met Hem, wij

moeten Hem niet. Zijn bloed klaagt ons aan: kijk, jullie wereld, jullie liefdeloosheid, jullie haat, jullie verzet tegen God. Dit is wat er van terecht komt.

Hier is Hij, de mens. In Hém is geen schuld. Nee, in óns wel. Hier komen wij voor de dag. Hier worden wij mensen getoond in zijn vreselijkste gedaante. In Hem klaagt God ons aan. Willen jullie het eindelijk zien, tot je laten doordringen? Kijk maar goed, naar deze mens, mijn geliefde Zoon, en besef: Om onze zonden doorboord, om onze wandaden gebroken. Hier is Hij, de mens. Het is om je kapot te schamen.

## Bevrijdend **dia**

Hier is Hij, de mens. Meelijwekkend, beschamend. En in dat alles bevrijdend. Ik vind geen schuld in Hem, zei Pilatus. Nee, geen schuld ín Hem. Wél schuld óp Hem. Onze schuld. De schuld van de hele wereld.

Zo is Hij gekomen. Het lam van God dat de zonden van de wereld draagt. De Mensenzoon die uit de rijen naar voren stapt. Laat Mij het maar zijn. Laat Mij het maar ondergaan: lijden, martelingen, smaad, hoon, kruis, vloek, straf. Alles. Laat Mij geofferd worden. Zodat zij vergeving krijgen, verzoening, vrede.

Pilatus zal de reikwijdte van zijn woorden nooit hebben begrepen. Hier is Hij, de mens. Alsof God door hem heen Jezus aanwijst: Kijk, Hij is het, de mens die jullie redding betekent, alles weer terecht brengt, de kloof tussen Mij en jullie overbruggt. Het gaat langs deze mens. Langs Hem alleen.

Het lijkt zo zinloos. Alleen maar verlies. De idealen verstomd, de verwachtingen gedooft. Nooit gaat er iets veranderen. Altijd zal de macht van kwaad en vernietiging groter blijken. Altijd zal de kloof tussen God en mensen blijven bestaan. Dankzij de eerste Adam – hij koos voor verzet en het bracht hem en ons allemaal dood en verschrikking. We komen er nooit van los.

Maar dit is het goede nieuws, vervat in wat Pilatus zei – Hier is Hij, de mens: Deze Adam kiest voor de dood en brengt daarmee leven, Hij legt de weg open naar God. Hier is Hij – het lam dat jouw zonden wegdraagt, jouw bevrijder die de dood sterft die jij had moeten sterven. Hier is Hij, de mens, die ons lijden op zich naam, de straf die Hij onderging bracht

ons vrede, zijn striemen gaven ons genezing. Vanaf het kruis zal Hij de wereld naar zich toe trekken. In Hem verzoent God zich met de wereld.

Hier is Hij, de mens. Zo wordt Jezus tentoon gesteld aan de mensen. Zo verschijnt Hij. Gods vleesgeworden woord. In Hem opent zich Gods hart, in deze mens. Hier is Hij. Kijk naar Hem, zuig het beeld op. Uit liefde gaf God, zijn eigen Zoon, zodat een ieder die in Hem gelooft eeuwig leven heeft. En zo gaat dat dus.

Hier is Hij, de mens. Tot jouw bevrijding.